

[Undervisningsministeren.]

ude over den undervisningspligtige alder, at den omfatter de kommunale gymnasieskole- og mellemskole, medens elever i real- og gymnasieklasser falder udenfor, samt at den kun gælder elever, som søger vedkommende kommunes egne skoler, og som er hjemmehørende i kommunen i den forstand, at det påhviler kommunen at drage omsorg for de pågældende børns undervisning. Det er rigtigt, at en del kommuner, der har kommunalt gymnasium, har påtaget sig at stille lærebøger vederlagsfrit til rådighed i større omfang, end kommunen efter det lige sagte har pligt til, nemlig også til elever i gymnasieskolerne og realklassen. Men det er dog ikke alle kommuner, der gør dette, idet nogle kun yder tilskud til boganskaffelser til eleverne i de sidstnævnte klasser efter forskellige regler i de forskellige kommuner, i reglen kun til indenbys elever, hvis forældre har trang til det, og i nogle kommuner er der slet ikke nogen tilskudsordning, i alt fald findes der ikke i skoleplanen bestemmelser herom.

Ved statsskolerne har man i øjeblikket ingen almindelig bestemmelse om disse forhold. Principielt sørger derfor eleverne både i mellemskolen og i real- og gymnasieklasserne selv for anskaffelsen af deres læremidler, men dertil må rigtignok føjes, at i Storkøbenhavn har man den ordning, at eleverne både i kommuneskoler og statsskoler kan låne bøgerne i et særligt bogdepot. Lånet er gratis for mellemskoleelever, elever i realklassen betaler 12 kr., og elever i gymnasieklasserne betaler 24 kr. årlig herfor. Udgifterne ved bogudlånet indgår i den storkøbenhavnske refusionsordning, således at staten udreder $\frac{2}{5}$ af udgifterne. Denne ordning er således gældende for 11 statsskoler; ved de resterende 23 statsskoler er der for 6 af skolerne vedkommende indført den ordning, at kommunerne yder boghjælp i større eller mindre omfang til de i kommunen bosiddende statsskoleelever, og ministeriet har også i visse tilfælde ydet et mindre beløb som tilskud til boganskaffelser af ministeriets dispositionskonto, men det drejer sig ganske vist om meget små beløb. Ligeledes har ministeriet til nogle af de 6 skoler givet en bevilling til boghjælpsadministrationen. I den forbindelse må dog tilføjes oplysende, at mange statsskoler har særlige legater med boghjælp som formål. Således uddeles der ca. 7 000 kr. årlig i rene boglegater, og mange af de øvrige legater, indtil ca. 85 000 kr. årlig, uddeles også delvis til boglegater.

Om man nu skal gå over til en nyordning på dette område, enten således at man indfører helt vederlagsfri uddeling af læremidler ved samtlige statsskoler, eller at man overfører den storkøbenhavnske ordning til de resterende 23 statsskoler, er jo i første række et rent finansielt spørgsmål, og man er hidtil i undervisningsministeriet meget tilbage for at rejse dette spørgsmål.

Udgifterne ved en ordning for alle statsskoler som den førstnævnte vil blive ca. 500 000 kr. årlig efter en skønsmæssig beregning. Bekostningen ved en ordning som den storkøbenhavnske vil blive ca. 370 000 kr. årlig, og en sådan ordning ville nødvendiggøre en række aftaler med kommunerne, både med dem, der allerede har indført denne ordning, og med dem, der ikke har det. Et åbent spørgsmål ville det så blive, hvordan man skulle forholde sig overfor de private gymnasier.

En tredje ordning er jo også mulig, nemlig uddeling af boghjælp helt eller delvis dækkende udgiften efter visse nærmere regler til elever, der særlig trænger dertil. Udgiften ved en sådan ordning kan ikke beregnes nærmere i øjeblikket, men vil formentlig kunne komme en del ned under de nævnte 370 000 kr. årlig.

Jeg kan for så vidt indrømme, at noget kunne tale for, at man indfører en ensartet ordning for alle statsskoler, men samtidig må jeg dog sige, at jeg for tiden viger tilbage for nye udgifter i et sådant omfang som det, der her er tale om.

A. C. Normann: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det grundige og delvis også imødekommende svar på mit spørgsmål.

Med hensyn til omfanget af udgifterne, som ministeren ikke anser for at blive beskedent, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er et spørgsmål om sans for proportioner, om nogle få hundrede tusinde kroner er for meget for at fjerne den sidste egentlige barriere, der i virkeligheden findes her i landet for, at adgangen til skolen kan blive lige og almindelig for alle uanset hjemmets økonomi. I forhold til de midler, som den højtærede minister har stillet til rådighed for videnskab og højere uddannelse, må denne komplettering af det grundlæggende skolevæsen betragtes som overkommelig. Jeg kender ikke det nøjagtige tal på de børn, der bliver borte fra skolen af økonomiske årsager, men rektorer, jeg har talt med, bekræfter, at adskillige forældre viger tilbage for at ind-